

NHỮNG TRIỂN VỌNG ĐỂ XÂY DỰNG SỰ LIÊN KẾT

Robert Carlier
Belgique-Sud

Sau khi nhìn về thời sự và về quá khứ của LIÊN KẾT để khám phá những động lực về việc này, tôi (tác giả) thấy nên nhìn về tương lai. Biết mình từ đâu đến và đang ở đâu, vấn đề còn lại cho chúng ta là lên đường xây dựng sự liên kết cho ngày mai.

Hai nhận xét tiên quyết để đặt tinh thần và những giới hạn chủ định của tôi.

Chủ định thứ nhất. Góc nhìn của tôi là của một người Giáo Dân. Do đó, nó có một nghĩa mở rộng mà đối với tôi dường như phải được nhấn mạnh trong lời mở đầu này.

Chủ định thứ hai. Tôi tin rằng Gioan La San đã không soạn thảo cũng không lên kế hoạch cho một dự tính liên kết nào cả. Ngài là một người thực dụng. “Đánh giá” và “Điều chỉnh”, Ngài đặt những hành động của mình chuyển biến theo thực tế mà Ngài gặp phải. Đồng thời, Ngài luôn luôn hướng mình về cái nhìn Thiên Chúa và để Ngài dẫn dắt.

Cũng giống như Gioan La San mỗi người chúng ta là một khách lữ hành *“trên một con thuyền không buồm cũng không mái chèo”*. Vì vậy tôi không biết những lúng túng nào nằm trên con đường của Liên kết. Tôi không biết lộ trình chắc chắn. Tôi không có người hướng dẫn cũng không có thu nhập, không có mô hình quy chiếu. Nhưng tôi tin vào la bàn. Nó chỉ về ngôi sao và ngôi sao soi sáng con đường đi.

Do đó tôi sẽ tập trung vào việc cố gắng suy nghĩ về những điểm quy chiếu. Tôi sẽ đề cập đến bốn khía cạnh sau:

- những khó khăn có thể trông chờ;
- các yếu tố thuận lợi dẫn đến Liên kết;
- những hướng cần nghiên cứu;
- những cọc tiêu của việc đào tạo.

1- NHỮNG KHÓ KHĂN ĐỂ LIÊN KẾT

Trong số những khó khăn mà tôi thấy trước, tôi lưu ý đến hai loại.

1-1 LOẠI KHÓ KHĂN ĐẦU TIÊN LÀ TỪ VỰNG

Rõ ràng là văn hóa nguồn gốc, lịch sử cá nhân, quá trình đào tạo cá nhân của chúng ta ảnh hưởng đến việc chúng ta thể hiện khái niệm Liên kết. Do đó, đối với tôi, có vẻ mạo hiểm khi muốn đưa ra một định nghĩa chung ở đây có giá trị cho tất cả mọi người. Ngay cả khi tôi đạt được điều đó, mỗi người sẽ thể hiện điều đó trên tinh thể theo một cách khác. Thay vì chỉ có một định nghĩa duy nhất, chính việc chia sẻ những cách thức khác nhau này mới là điều phong phú nhất và hiệu quả nhất cho tương lai.

Tuy nhiên, trong ngôn ngữ hàng ngày, tôi nhận thấy có một xu hướng nắm bắt ý tưởng Liên kết theo một cách khác và hạn chế hơn cách thường được truyền đi bên trong Hội Dòng.

1.1.1 Một mặt, các cách phát biểu **“liên kết với”** và **“liên kết cho”** dường như như bước cho cách diễn đạt **“được liên kết với”**.

Động từ **“liên kết”** bao hàm một cách tiến triển tích cực, cá nhân và tự nguyện.

“Với” chỉ ra rằng đó là một phương pháp tiến hành đối với những người khác

“**Liên Kết với**” quy nạp mối quan hệ đối tác giữa các người liên kết.

“**Cho**” phản chiếu đến động lực của từng đối tượng liên kết và chỉ cho biết mục đích của sự liên kết. Vì vậy, “cho” mang lại ý nghĩa cho sự cam kết của người và hành động của nhóm.

Hơn nữa, chính vì tôi nhận thấy dự án cá nhân của mình trong dự án của nhóm nên tôi “liên kết” để thực hiện nó cùng với những người khác. “**Liên kết cho**” làm cho mọi người liên đới và đồng trách nhiệm của đối tượng liên kết.

“**Liên kết với**” giả định một phương pháp tiến hành ngược lại. Đó là sự liên kết lấy sáng kiến. Chính sự liên kết mời gọi con người “tham gia” vào mục đích của nó.

Người ta “**được liên kết với**” trong một dạng thành công hơn. Phương pháp tiến hành có thể vẫn mang tính cá nhân và tự nguyện, nhưng nó trở nên thụ động.

Nếu chúng ta không cẩn thận, sự liên kết đó sẽ có nguy cơ bị tê liệt và xơ cứng do sự hòa nhập của con người vào một cái hiện có “đã quay về chính mình”.

“Được Liên kết với” cũng có nguy cơ dẫn đến một mối quan hệ hợp tác, hoặc thậm chí là phụ thuộc, giữa các đối tác.

1.1.2 Mặt khác, trong tâm tính thế giới ngày nay, liên kết thường được thành lập, phát triển và quản lý dưới hình thức “hợp đồng”. Điều này liên kết mọi người với nhau và với một “thể chế”. Sự liên kết phụ thuộc vào ý chí và ước muốn thực sự của những người này để cùng nhau thực hiện điều gì đó hoặc tham gia vào điều đã được thực hiện.

Dấn thân cá nhân đối với việc liên kết không có tính chất ít nhiều không thể thay đổi, mãi mãi hoặc triệt để. Ví dụ, bất cứ lúc nào và theo một vài quy luật, mỗi người có thể “từ chức” hoặc hội liên kết có thể bị giải tán.

Nếu nó chỉ được xem xét từ quan điểm này, thì tôi nghĩ rằng chúng ta phải nói về một “tinh thần liên kết” nào đó thay vì nói về một “sự liên kết” theo nghĩa La san của từ ngữ.

1.2 LOẠI KHÓ KHĂN THỨ HAI LÀ TRẬT TỰ XÃ HỘI.

Nó gắn liền với việc thích nghi mô hình lịch sử của liên kết La san với mô hình của chúng ta ngày nay.

Tôi ghi nhận **ba khía cạnh**.

1.2.1. khía cạnh thứ nhất: động lực, mức độ dấn thân và trạng thái cuộc sống của con người

1.2.1.1. Ngay từ đầu, liên kết La san đã được xây dựng bởi những người có cùng tinh thần đức tin.

Vào lúc khởi đầu, những người này dấn thân bằng những lời hứa có một hình thức độc đáo. Đây là những lời hứa liên kết, bền vững và vâng lời. Vào thời kỳ thứ hai, họ dấn thân theo các chuẩn giáo luật qua lời khẩn khó nghèo, khiết tịnh và vâng phục

Do đó, một trong những đặc điểm của **cộng đoàn**, cũng là nhóm giáo dục, là **tính đồng nhất** của nó. Tính đồng nhất này là kết quả của một động lực, của một sự dấn thân và một trạng thái sống giống nhau của mọi người.

1.2.1.2. Ngày nay, các **nhóm giáo dục** không đồng nhất. Sự **không đồng nhất** này là kết quả của các thành phần của chúng. Trên thực tế, họ được hình thành bởi những người không công giáo và

người công giáo.

Những người không công giáo đôi khi chiếm đa số. Ví dụ, tất cả nhân viên giáo dục Công giáo ở Bỉ nói tiếng Pháp được chia thành 5% theo đạo công giáo thực hành, hơn 10% là những người tin và ít hơn 80% là những người không theo đạo Chúa.

Những người này không nhất thiết phải chọn nền giáo dục Công giáo. Thậm chí những trường La san. Họ đến đó một cách tình cờ nhờ thị trường việc làm hoặc luật pháp cưỡng bức.

Trong số các Kitô hữu, một số người sống đức tin “cách riêng tư”, có thể nói, bên ngoài trường học. Những người khác sát nhập đức tin vào nghề nghiệp của mình.

Một số người đó là các Sư huynh.

Phần đông là những người Giáo dân. Nhiều người đã kết hôn. Họ có con cái vẫn còn trẻ hoặc không có con cái. Họ phải ưu tiên gánh vác việc gia đình.

Ngày càng thường xuyên hơn việc các Sư Huynh đã rời khỏi nhà trường từ nhiều năm trước trong khi thế hệ quen biết các ngài thì cũng đến tuổi nghỉ hưu.

Rõ ràng là những động cơ, mức độ dấn thân và những tình trạng cuộc sống khác nhau của tất cả những người này quyết định mức độ tham gia khác nhau vào công việc giáo dục.

1.2.2. Khía cạnh thứ hai: mức độ tham gia vào sứ mạng.

1.2.2.1 Do tính đồng nhất của các cộng đoàn mà tôi đã đề cập, Gioan La San, và các Sư huynh đi theo ngài, đã đặt mình vào việc phục vụ sứ mạng giáo dục một cách cá nhân và cộng đoàn.

Do đó, họ chia sẻ chung **mục đích** (tổ chức các trường học miễn phí cho người nghèo để biến chúng thành “công cụ cứu rỗi”).

Họ cũng chia sẻ các mục tiêu mục vụ và giáo lý (rao giảng Tin Mừng của Chúa Giêsu Kitô).

Họ chia sẻ các mục tiêu giáo dục và sư phạm (thúc đẩy trẻ em và thanh thiếu niên).

Để đạt được những mục tiêu này, họ chia sẻ trên thực tế mọi hoạt động tôn giáo và đời.

Khi làm như vậy, họ **thống nhất đời sống đức tin, dự án và đời sống nghề nghiệp của mình**. Do đó, họ khiến cho hành động giảng dạy thành chiều kích một thừa tác vụ của Giáo hội.

1.2.2.2. Do tính không đồng nhất của các nhóm giáo dục ngày nay, ý thức chia sẻ sứ mạng giáo dục La San và ý muốn thực hiện sứ mạng đó, được hiện diện ở nhiều mức độ khác nhau.

Sứ mạng giáo dục được trình bày dưới hình thức một dự án giáo dục và sư phạm, tập trung vào các giá trị cần được thăng tiến.

Một số người thích hợp với dự án này. Những người khác tán đồng dự án đó.

Vẫn còn những người khác quan sát một sự trung lập khoan dung đối với nó hoặc thờ ơ hoặc thậm chí không biết đến sự tồn tại của nó.

Trong một số trường hợp nào đó, cũng có người này hay người kia biểu lộ không đồng tình, thậm chí là chống đối.

Điều này đối với tôi dường như giải thích **những mức độ tham gia và chia sẻ khác nhau vào sứ mạng La San**. Điều này cũng có thể làm sáng tỏ việc ghi nhận của một sự **phân đôi nào đó** giữa một **đức tin được sống** một cách ít nhiều mãnh liệt và việc thực hành **nghề nghiệp**. Đặc biệt là sự khó khăn trong việc biến việc giảng dạy thành một hành động truyền giáo.

1.2.3. Khía cạnh thứ ba: vốn sống và thực tế của các “cộng đoàn” giáo dục.

1.2.3.1. Để thực hiện sứ mạng La san, các Sư huynh

- hợp thành các **cộng đoàn bền vững** (= Các Anh em “**cùng nhau**” làm việc)
  - trong một đoàn thể rộng lớn hơn là **Hội Dòng** (= các Sư huynh “**liên kết**” làm việc).
- Các ngài được nâng đỡ trong việc này bởi một **cảm giác thuộc về mạnh mẽ**.

1.2.3.2. Khi xem xét bối cảnh của sứ mạng được chia sẻ, tôi nhận thấy hai điều.

Một mặt, đó là việc chia sẻ sứ mạng vượt lên trên các quy chế khác nhau. Và do đó, các sư huynh và Giáo dân, Giáo dân và Giáo dân, các giám đốc và giáo viên, những người điều hành và cộng tác viên, tất cả đều được mời gọi chia sẻ một trách nhiệm chung. Nhưng trong thực tế, không hiếm để khẳng định rằng việc đồng trách nhiệm được nhắm vào bình diện suy tư và thực hành hơn là bình diện quyết định. Cũng không hiếm khi một **mối quan hệ lệ thuộc** được duy trì theo kiểu gia trưởng hay không, có ý thức hay không, bởi các Sư huynh hay những Giáo dân. Khi đó « **cùng nhau** » **làm việc trở nên khó khăn**.

Mặt khác, khi không chia sẻ những xác tín và dự án, Anh em tập hợp thành “**nhóm làm việc**” và trong vài giờ mà thôi. Khi đó, **vấn đề phát sinh** là phát triển một cảm giác **thuộc về một “cộng đoàn” giáo dục** thực sự cục bộ, thậm chí thuộc về một tổ chức vượt ra ngoài các bức tường của trường học. Nếu chúng ta “cùng nhau” làm việc cục bộ mà thôi thì **khó có thể làm việc liên kết được.**”

2- NHỮNG LÝ DO ĐỂ LIÊN KẾT

Bây giờ câu hỏi được đặt ra là “lý do tồn tại” của Liên kết. Nói cách khác, Liên kết La san có còn phù hợp ngày nay không? Nó có mang ý nghĩa gì không?

Liên quan đến những câu hỏi này, tôi muốn nêu bật hai yếu tố dường như quan trọng đối với tôi.

2.1. TRUNG THÀNH VỚI TRỰC GIÁC SÁNG LẬP

2.1.1. Gioan La San để cho mình bị chất vấn bởi “tình trạng khốn cùng nhân bản và thiêng liêng của con em thợ thuyền và người nghèo.” Để đáp lại nhu cầu này “*Ngài đã tập hợp các giáo viên thành cộng đoàn và sau đó cùng với họ thành lập Hội Dòng Anh em Trường Kitô giáo.* » (R1)

Cách tiếp cận liên kết này không áp đặt ngay từ đầu. Nhưng cần phải nhận thấy rằng, từ năm 1680, nhu cầu hài hòa các thực hành đã đưa Ngài “*từ dần thân này đến dần thân khác*”

- để quy tụ mọi người xung quanh một sứ mạng chung và một dự án được chia sẻ,
- để làm cho họ lãnh trách nhiệm hoàn toàn,
- để giúp họ thống nhất linh đạo và cuộc sống hàng ngày của họ.

Cộng đoàn và liên kết dần dần và từng bước buộc phải nhận mình như là một lời đáp thích đáng và độc đáo đối với các nhu cầu giáo dục được nhận thấy.

2.1.2. Ngày nay “**những tình trạng khốn cùng nhân bản và thiêng liêng**” của những người trẻ cũng như của người lớn **đều giống nhau** ở xung quanh và gần gũi với chúng ta.

Chắc chắn đó là vấn đề nghèo đói về kinh tế. Nhưng nó còn là sự nghèo đói về thiêng liêng, xã hội, văn hóa, luân lý, tình cảm, trí tuệ, v.v.

Ví dụ, nghèo đói được thể hiện trong xã hội của chúng ta do nghiện ngập, bạo lực, vi phạm quyền trẻ em.

Và làm sao chúng ta không để mình bị chất vấn bởi hàng trăm ngàn người trẻ này, ở Paris và Rome,

bày tỏ sự khát và đói thiêng liêng của họ trước mặt một ông già mang tiếng nói và sự lời đáp của Giáo hội, chính tiếng nói và lời đáp của chúng ta?

Đối mặt với những thách thức như vậy, lời đáp được Gioan La San khởi xướng dường như đối với tôi vẫn còn hiện đại. Bước theo Ngài, mỗi người chúng ta vẫn được mời gọi

- dấn thân vào cuộc đấu tranh;
- đoàn kết với những người khác để chia sẻ những dự án, tài nguyên, những chiến lược, những thực tiễn;
- đảm trách các hành động và dẫn đưa chúng cho đến khi hoàn thành;

mang lại ý nghĩa cho chúng bằng cách dựa vào đức tin của chúng ta, vào cộng đoàn đức tin, vào điều mà Tổng Công Hội thứ 43 gọi là “nhóm tận chí”, vào các cộng đoàn đức tin khác, các nhóm tận chí khác.

2.2. TRUNG THÀNH VỚI MỘT LỜI MỜI GỌI, VỚI MỘT TÍNH ĐẶC THÙ

Sự trở lại này đối với tôi dường như thể hiện sức mạnh tái tạo của liên kết. Chính sức mạnh của sự liên kết đã đưa Gioan La San đến với ơn gọi của mình. Chính sự liên kết đó đưa Ngài về cội nguồn của trực giác sáng lập của mình. Chính sự liên kết đó đưa Ngài về sứ mạng của mình.

Công việc đồng hành của tôi với các dự án trường học làm cho tôi gặp gỡ và lắng nghe các nhóm giáo dục khác nhau. Tôi bị đánh động bởi nhu cầu tìm lại một nét đặc trưng cá nhân và tập thể trước sự đồng nhất hóa và toàn cầu hóa ngày càng xâm lấn. Rất thực tế là nỗi sợ hãi về sự loãng đi và tan rã ngay chính trong một Nhà Trường Công giáo đơn sắc, nếu không muốn nói là trong một nhà trường nhật nhõ.

Tôi tin chắc rằng sự rất phong phú của giáo huấn Kitô giáo là sự tổng hợp những đặc điểm được kế thừa từ đoàn sủng của các Đấng sáng lập. Chúng ta vẫn cần phải khám phá lại, phủ bụi và cập nhật tất cả những đặc sủng này. Nếu chúng ta không làm điều này, nỗi sợ hãi mà tôi cảm nhận dường như được xây dựng đối với tôi.

Trong Hội nghị chuyên đề của Liên Kết La San ở Pháp vào tháng 11 năm 1998, Giáo sư G. Avanzini tuyên bố về vấn đề này rằng ông tin là *“chúng ta thường xuyên gọi lên đặc sủng sáng lập nhiều hơn là chúng ta xác định nó một cách chặt chẽ và đón nhận những nét đặc trưng của đặc sủng này.”* Ngài nói thêm: *“Có một công việc quan trọng phải được thực hiện ở đây: những đặc thù của đặc sủng này chắc chắn phải được xác định lại, trình bày chúng dưới dạng mẫu mực, hiểu rõ chúng, đặt chúng trong mối quan hệ với nhau; chúng ta phải so sánh các đặc sủng của các Hội Dòng khác chuyên về giảng dạy.”*

Tôi tin chắc rằng chính **sức mạnh của liên kết** giúp thực hiện công việc mà Giáo sư Avanzini nói đến. Cũng chính sức mạnh đó có thể **đưa chúng ta trở về với chính mình, dẫn đưa chúng ta về với trực giác sáng lập và đưa chúng ta trở lại với sứ mạng giáo dục.**

Để minh họa điểm này, tôi muốn đọc lại biến cố ở Parménie năm 1714. Gioan La San đang trải qua một cuộc khủng hoảng cá nhân sâu sắc vào thời điểm này trong khi Hội Dòng có nguy cơ bị xóa sổ. Nhân danh lời cam kết của Ngài trong Hội Dòng, các Sư Huynh đã triệu Ngài trở về để điều khiển công cuộc.

3. NHỮNG CON ĐƯỜNG cần KHÁM PHÁ

3.1. NHỮNG ĐIỂM MỐC

3.1.1. Ai có liên quan đến sự liên kết La san?

Do đó, tôi đặt chủ định của mình vào phạm trù “những người” và “các nhóm tận chí”, những người tự nhận mình là “liên kết với sứ mạng và với Hội Dòng”.

Vấn đề là những người hoặc những nhóm tự trị đối với Hội Dòng hay có mối quan hệ hữu cơ với Dòng, nhiều điều kiện phải được hoàn thành để được công nhận như là “những liên kết”. Đầu tiên là một số đặc điểm La san được xác định một cách rõ ràng.

Và về tính cách cộng sự, ủy ban 1 của Tổng Công Hội đưa ra định hướng sau:

*“Do đó, là Anh Chị em **được** nhìn nhận như là **Liên kết cho sứ mạng La San**, tất cả các nhóm tận chí và tất cả những người đáp lại lời mời gọi nội tâm bằng một sự dẫn thân giáo dục mang đặc điểm La san và đã được cơ quan có thẩm quyền xác nhận. Cùng nhau, những người và các nhóm này **LIÊN KẾT VỚI HỘI DÒNG ANH EM CÁC TRƯỞNG KI-TÔ** để đáp lại theo những phương cách bổ sung cho yêu cầu của sứ mạng La san mà đặc sủng đã được trao ban cho Thánh Gioan La San và được Giáo hội xác nhận cho việc phục vụ người trẻ. »*

Không quay trở lại những khó khăn về từ vựng mà tôi đã đề cập trước đây, tuy nhiên **những câu hỏi** được đặt ra cho tôi là.

- Những nét đặc thù La san nào có thể quan sát được một cách rõ ràng? Phải hiểu thế nào về thành ngữ “một vài con số»?

- Những người và nhóm tận chí “phải chăng là những người liên kết với sứ mạng và với Hội Dòng” hay “họ liên kết với Hội Dòng cho sứ mạng”? Vị trí của sứ mạng đối với Hội Dòng, đối với con người và các nhóm tận chí là vị trí nào? Loại mối quan hệ nào giữa Hội Dòng, con người, các nhóm tận chí, cách trình bày có quy nạp chăng?

Tuy nhiên, tôi muốn nêu lên khó khăn đối với Tổng Công Hội trong việc dung hòa tiếng nói toàn cầu với sự đa dạng của các môi bận tâm và tình hình địa phương hoặc vùng. Ở góc độ này, tôi đặc biệt muốn nhấn mạnh đến tầm quan trọng của việc đặt ra những “ngưỡng” giúp chúng ta trong sự tiến triển của chúng ta.

3.1.2 Các tiêu chí thiết yếu cần ghi nhớ đối với Liên kết La san là gì?

Chúng sinh ra từ điều trên đây và đối với tôi dường như có ba tiêu chuẩn.

3.2.1 Tiêu chuẩn thứ nhất: dẫn thân sống trong sự hiệp thông với người khác .

Tôi tin rằng sự **dẫn thân La san** là một lời đáp riêng biệt và nhắm đến lời kêu gọi của Thiên Chúa. Lời kêu gọi này được gửi đến chúng ta qua những hoàn cảnh của nghèo đói mà các trẻ em, giới trẻ và người lớn phải sống. Câu trả lời của chúng ta là phục vụ giáo dục người nghèo, tích hợp chiều kích mục vụ gắn liền với việc loan báo Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô.

Sự dẫn thân là đối tượng của sự biện phân với những người khác. Tương tự như vậy, nó được đánh giá thường xuyên.

Nó mang tính tông truyền, chính xác và được biết đến. Nó được quy nạp lâu dài. Tính cách La san của nó đã được xác thực bởi Sư huynh Giám Tỉnh và Hội đồng của ngài.

Nó được ký nhận thành đối tác với sự những người khác cùng chia sẻ một linh đạo, những xác tín và một dự án như nhau.

Do đó, **sự dẫn thân được sống trong sự hiệp thông** với những người khác. Sự hiệp thông này bắt nguồn từ đời sống đức tin được chia sẻ, trong lời cầu nguyện và trong Kinh Thánh.

3.1.2.2. Tiêu chuẩn thứ hai: chia sẻ các xác tín kế thừa từ đặc sủng sáng lập với các nhóm La

san khác và với một tổ chức nhằm đạt được các mục tiêu chung .

Sự hiệp thông không tự động áp đặt cuộc sống chung. Tuy nhiên, nó đòi hỏi phải có những cuộc gặp gỡ để nạp lại năng lượng và chia sẻ thường xuyên nhất có thể. Nó gọi lên một đời sống cộng đoàn Tin Mừng. Đây là lý do tại sao các thành viên của nó tỏ ra “*chuyên cần đối với việc giảng dạy của các tông đồ, trung thành với sự hiệp thông huynh đệ, với sự bẻ bánh và cầu nguyện*” (Cv 2, 42).

Sự hiệp thông mang tính La san khi nhóm – với tư cách là một đoàn thể – và mỗi thành viên – với tư cách là một cá nhân – quy chiếu về linh đạo mà Gioan La San thừa hưởng, trong những hoạt động và mối quan hệ của mình.

Nhưng để hình thành Liên Kết, nhóm không thể luôn quy về chính mình. Nó phải cởi mở với những nhóm khác chia sẻ cùng linh đạo, cùng những xác tín, cùng dự án. Linh đạo này, những xác tín này và dự án này được giải thích rõ bằng dự án giáo dục và sự phạm La san.

Khi nói đến dự án giáo dục, tôi hiểu là những quy chiếu và giá trị mà chúng ta muốn thăng tiến. Khi nói đến dự án giáo dục, tôi hiểu là những mục tiêu giáo dục và những lựa chọn phương pháp mà chúng ta muốn triển khai để đạt được chúng. Dự án giáo dục và sự phạm La san là dự án Tin mừng được đoàn sủng Gioan La San soi sáng.

Chính sự mở rộng sự hiệp thông của các thành viên và các nhóm thiết lập nên sự liên kết. Chính sự liên kết rèn giũa và củng cố cảm giác thuộc về và chính dự án giáo dục và sự phạm đảm bảo các mối liên kết. Nói cách khác, liên kết, chính là sản sinh một sự hiệp thông mới.

Ở giai đoạn suy tư này, tôi muốn nói thêm rằng sự liên kết không thể tiếp tục mang tính không chính thức. Nó phải được **tổ chức và được cơ cấu nhằm đạt được mục tiêu chung**. Từ góc độ này, tổ chức và cơ cấu không phải là điểm khởi đầu mà là những lối đi qua bắt buộc.

3.1.2.3. Tiêu chuẩn thứ ba: một liên kết với Tỉnh Dòng và Hội Dòng

Tôi tin rằng không ai có thể là người La san “một mình”. Tương tự như vậy, tôi tin rằng không có nhóm nào, tận chí hay không, có thể tự tuyên bố là La san “một mình”. Giống như đối với sự dẫn thân cá nhân, đặc tính La San đích thực của bất kỳ sự hiệp thông nào, nhóm hoặc liên kết tận chí nào đều phải là đối tượng của một sự phân định với Tỉnh Dòng, Sư huynh Giám Tỉnh và ban Cố Vấn của ngài. Đây là ý nghĩa của sự **chính thức hóa**.

Tuy nhiên, trong khuôn khổ “sứ mạng được chia sẻ”, tôi không nghĩ rằng vấn đề đối với nhóm là “hòa nhập vào Hội Dòng bằng cách sát nhập với Hội Dòng và với các Sư huynh”. Đối với các thành viên, với nhóm, liên kết không phải là “hòa nhập” vào Hội Dòng.

Thực vậy, **sứ mạng là trung tâm** chứ không phải Hội Dòng. Chính **sứ mạng liên kết Hội Dòng, những con người và các nhóm lại với nhau**. Vì vậy vấn đề là họ phải **hợp tác VỚI Hội Dòng ĐỂ thực hiện sứ mạng chung**. Để khởi sự một động lực lớn hơn, việc chung sức cho những con người và nhóm, đó là “**dẫn thân vào Hội Dòng ngày hôm nay để xây dựng Hội Dòng ngày mai**”. Chúng ta đang ở trong mô hình “hệ thống hành tinh”: mặt trời là Sứ mạng, các hành tinh là các nhóm La san khác nhau xung quanh sứ mạng và tương tác với nhau.”

Trong góc nhìn này, đối với tôi, điều cần thiết là phải xác định các nét đặc thù của các đối tác. Đây chắc chắn là một trong những vai trò của việc huấn luyện. Tôi sẽ quay lại vấn đề này trong phần kết luận

3.2. Những hướng CHO NGÀY MAI

Một số đã được tỉnh dòng của chúng ta vạch ra. Những vấn đề khác được nêu trong các cuộc thảo luận của chúng ta trong hai ngày này.

3.2.1 Những hướng đã được vạch ra

3.2.1.1. Huynh đoàn Signum Fidei và **Dòng Ba La san của Pháp** thuộc loại thứ nhất này.

Tôi không biết rõ về Dòng Ba La san của Pháp để có thể nói về điều đó ở đây. Vì thế tôi sẽ kiêng không nói đến.

Tôi nghĩ rằng các nhóm Signum Fidei đề cập đến một khía cạnh của vấn đề **“Signum Fidei”** mà tôi biết rõ hơn một chút.

Tôi nghĩ rằng các nhóm Signum Fidei nằm trong khía cạnh logic của những người liên kết nhiều hơn với Hội Dòng và sứ mạng hơn là khía cạnh logic của những người liên kết với Hội Dòng cho sứ mạng.

Khi phát biểu tại Tổng Công Hội, mà theo ý tôi Sư huynh Antonio BOTANA, dường như đã hạn chế phạm vi thách đố cần phải nêu lên. Tôi xin trích dẫn điều đó .

“Các Nhóm “Signum Fidei” đáp trả hiện nay mô hình “Hành tinh FSC và vệ tinh”. Mỗi liên kết của họ với Liên Kết La san đi qua trực tiếp với Hội Dòng hay chính xác hơn là thông qua Sư Huynh Giám Tỉnh của mỗi Tỉnh Dòng. Có lẽ họ có một nhu cầu lớn hơn để trưởng thành và đào luyện trong đặc sủng La san, để dần dần đi đến sự tương tùy (phụ thuộc lẫn nhau) giữa các nhóm của họ, để cũng giảm dần sự phụ thuộc vào các Sư huynh hầu tìm ra những hình thức hiệp thông mới với nhau và để đạt đến việc “ký gửi bằng sáng chế” của họ của một cuộc sống ki-tô-hữu giáo dân và La san hoàn toàn trưởng thành. »

3.2.1.2. Trong bài trình bày hôm thứ Năm, Sư huynh André JACQ đã đề cập đến sự tham gia của Giáo dân trong các **Công Hội và Hội đồng Cố Vấn của Tỉnh Dòng**. Ngài tự hỏi để biết sự tham gia này có thể đi đến đâu.

Để cố gắng trả lời câu hỏi đó, tôi nghĩ chúng ta phải bắt đầu từ hoạt động của Hội Dòng.

Hầu hết các cơ cấu hiện có ngày hôm nay đều được tạo ra để đáp ứng nhu cầu của một Hội Dòng và các Tỉnh Dòng mà nơi đó chỉ có toàn các Sư huynh. Những cơ cấu này đã tự mở ra đúng như cũ cho sự tham gia của Giáo dân đối với các vấn đề liên quan đến sứ mạng giáo dục. Điều đó trình bày hai khó khăn.

Khó khăn thứ nhất : Những cơ cấu này bao gồm nhiều khía cạnh cuộc sống của các Sư huynh gắn liền với sứ mạng. Thường rất khó, nếu không muốn nói là không thể, ấn định phạm vi các lĩnh vực “riêng tư” chỉ liên quan đến các Sư Huynh mà thôi và các lĩnh vực “chung” trong đó Giáo dân có thể can thiệp, hoặc thậm chí tham gia vào việc quyết định.

Khó khăn thứ hai. Việc mở các cấu trúc F.S.C. với người không phải là Sư huynh có thể gây nhầm lẫn gấp đôi. Một mặt, những người này có thể có cảm giác rằng họ có liên kết, nếu không là hội nhập vào Hội Dòng chứ không phải liên kết với Hội Dòng. Mặt khác, việc chia sẻ sứ mạng La San có nguy cơ thu tóm về sự tham gia của giáo dân trong các cơ cấu hiện có.

Để khắc phục những khó khăn này, các cơ cấu phải được xem xét lại, thích nghi hoặc tạo ra những cơ cấu mới.

Do đó, chúng ta có thể phân biệt trong Liên kết La San nhiều loại Liên Kết. Ví dụ,

- những vấn đề thích hợp để giải quyết, giữa các Anh chị em Liên kết La San, những vấn đề chung liên quan đến sứ mạng và đoàn sủng La San nói chung.

Dù trải nghiệm công thức nào, Anh Chị em phải luôn quan tâm đến hai điều. Ngay cả khi chúng có vẻ hiển nhiên, tôi tin rằng chúng phải thường xuyên được ghi nhớ.

Trước hết, cần phải luôn luôn phân biệt rõ ràng chất lượng của khách được mời và của người liên kết. Nếu các vị khách được mời có thể soi sáng cho đại hội, các người liên kết là những người có khả năng cân nhắc và quyết định. Sau đó, chúng ta sẽ phải tiếp tục đề cao cảnh giác ở hai điểm.

Một mặt là sự “đồng hóa”, “sao chép”, “sự thích nghi” đối với Giáo dân hoặc do họ, về một lối sống và cách thể hiện hoặc cách làm cụ thể đối với các Sư huynh. Mặt khác, sự can thiệp của Giáo dân vào tổ chức hoặc các hoạt động đặc thù đối với đời sống các Sư huynh.

3.2.2. Những con đường được vạch ra trong các cuộc thảo luận của chúng tôi

Tối hôm qua, Văn phòng Ủy ban đã nhấn mạnh một số lĩnh vực nổi lên từ các cuộc thảo luận của chúng tôi. Đây là những lĩnh vực đó.

(Những nhận định của Văn phòng sẽ được đăng trong “Văn tự của Hội nghị”)

4. NHỮNG CỘT MỐC ĐÀO TẠO

Hội nghị này không có mục đích duy nhất là giúp suy ngẫm về Liên Kết. Nó cũng nhằm rút ra bài học cho việc đào tạo trong CELAS.

Vào cuối bài suy tư của tôi, tôi muốn đề cập đến ba mục đích của việc đào tạo mà đối với tôi dường như chúng thiết yếu đối với Liên Kết La San.

4.1. NHẪM MỤC TIÊU LÀM RÕ HOẠT ĐỘNG CỦA CÁC THỪA TÁC VỤ ĐẶC THÙ TRONG CỘNG ĐỒNG SỐ NHIỀU

Qua nhiều thế kỷ, các Sư Huynh đã cố gắng tinh luyện căn tính đặc thù tập thể của mình vượt qua căn tính cá nhân. Họ đã thực hiện điều này trong khuôn khổ các cộng đoàn thừa tác vụ đồng nhất liên kết trong một Hội Dòng tu sĩ. Hội Dòng này được tổ chức để thực hiện sứ mạng giáo dục. Cho đến giữa thế kỷ 20, chỉ có các Sư Huynh thực hiện sứ mạng này.

Ngày nay, các Sư huynh, những người Giáo dân, các linh mục và các tu sĩ khác đều chia sẻ cùng một sứ mạng. Cùng nhau, họ có thể tạo thành các cộng đoàn thừa tác vụ đa dạng. Trong những cộng đoàn này, những căn tính đặc thù, vai trò và những trách nhiệm của mỗi người phải được làm rõ để tránh sự hợp nhất, lẫn lộn và chủ nghĩa gia trưởng.

Tôi nghĩ điều cần thiết và cấp bách là việc đào tạo nhằm làm sáng tỏ các khía cạnh khác nhau của việc thực hiện một thừa tác vụ đặc thù mà nơi đó mỗi người được kêu gọi thực hiện trong một khuôn khổ mới.

4.2. NHẪM MỤC TIÊU KIẾN TẠO VÀ PHÁT TRIỂN CÁC CỘNG ĐOÀN

Trong bài trình bày này, tôi đã cố gắng làm nổi bật sự dẫn thân cá nhân mà tôi nghĩ là yếu tố then chốt.

Tôi tin chắc rằng bất kỳ công thức liên kết nào nếu không có sự dẫn thân cá nhân và lâu dài đều không khả thi. Nhưng tôi cũng tin rằng sự dẫn thân cá nhân cũng có được nhờ vào sức mạnh của những người khác. Sự liên kết và dẫn thân luôn tương tác với nhau. Chúng đặt câu hỏi cho nhau và củng cố lẫn nhau. Vì vậy, sự Liên Kết trước hết là một trải nghiệm.

Việc tổ chức CELAS có thể biến nó thành “nơi liên kết” đầu tiên cho nhóm linh hoạt của mình. Đối với những người được đào tạo, việc lựa chọn các phương pháp phải nhằm mục đích “tạo thuận lợi” cho sự dẫn thân cá nhân và “hướng” đến đời sống hiệp thông và liên kết. Không chỉ là trung tâm đào tạo, CELAS phải tạo thuận lợi cho những trải nghiệm liên kết trước tiên là một trung tâm cuộc sống trong liên kết.

Đồng thời, chúng ta cũng phải đặt đúng vị trí một bố trí đồng hành đích thực sự của tình thế. Nơi nào có thể, hãy xây dựng những cộng đoàn các Sư Huynh mở và chào đón mọi người theo những mô hình đã được xác định. Song song, cũng có những nhóm và những người được đào tạo cho việc đồng hành sự phạm và mục vụ, tạo điều kiện thuận lợi cho việc thiết lập các mối quan hệ giữa các cơ sở giáo dục khác nhau, giữa các nhóm giáo dục khác nhau. Tuy nhiên, để làm được điều này, chúng ta phải tự trang bị cho mình các phương tiện về thời gian và nguồn nhân lực.

4.3 Nhằm Khởi dậy và phát triển CẢM GIÁC THUỘC VỀ

Cuối cùng, tôi muốn nhấn mạnh một sự kiện đó là phải luôn luôn nhớ rằng khi cảm giác thuộc về càng phát triển thì sự cam kết cá nhân càng nhiều. và tính năng động của sự liên kết càng mạnh mẽ.

Về vấn đề này, tôi nghĩ rằng dự án giáo dục La san mà tôi đã xác định ở trên là “sự ràng buộc” cần được ưu tiên. Bởi vì tôi càng nhận ra mình trong sự ràng buộc, tôi càng thuộc về sứ mạng và liên kết mà nó cưu mang.

Dự án giáo dục La san có thể là điểm khởi đầu để suy tư nhưng cũng là điểm đến của các người và cộng đoàn giáo dục. Thành quả của một kinh nghiệm và một cái nhìn về trẻ em và giới trẻ, ưu tiên cho người nghèo, nó vẫn sống động và tiến hóa. Bằng cách chất vấn và phản chiếu đến các mục đích và mục tiêu, điều đó có thể trở thành nguồn tương tác giữa nghề nghiệp và linh đạo.

Công việc của tôi cho phép tôi hiểu rằng chính ở trong mức độ được thảo luận, điều chỉnh, mổ xẻ trong cơ sở mà công việc của tôi mới tìm ra được những mục tiêu chung. Nó thúc đẩy nhà trường xác định lại căn tính của mình thông qua các công việc. Nó cho phép mỗi người mang lại ý nghĩa cho nghề nghiệp của mình, nếu không muốn nói là cuộc sống của họ. Đây là lý do tại sao đối với tôi, dự án giáo dục và sự phạm La san dường như là một trong những những điểm tựa sống động cho Liên Kết La san.

Một kết luận rất ngắn gọn cho suy tư của tôi. Tôi nợ Thánh Phaolô điều này: không ai biết Thánh Thần đến từ đâu và đi đâu. Vấn đề không phải là dập tắt Ngài mà là nghiệm được Ngài.